

บทความวิจัย

เรื่อง ทักษะทางสังคมของเหล่าเสือที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง “ร้านน้ำชา
บทละครพูด 3 องก์ ”

โดย

นางสาวนลินทิพย์ ชาวบางงาม

รหัสนักศึกษา05590617

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา

เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

หัวข้อวิจัย	ทัศนะทางสังคมของเหลาเสื่อที่ปรากฏในวรรณกรรม แปลจีนเรื่อง “ ร้านน้ำชาบทะเลครพุด3 องค์กร ”
ชื่อนักศึกษา	นลินทิพย์ ชาวบางงาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ อินทรพร
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง ทัศนะทางสังคมของเหลาเสื่อที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง “ ร้านน้ำชาบทะเลครพุด3 องค์กร ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนะของผู้เขียนที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคมของจีนและเพื่อศึกษาคุณค่าด้านเนื้อหา โดยศึกษาจากวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง ร้านน้ำชา บทะเลครพุด 3 องค์กร ประพันธ์โดย เหลาเสื่อ พระราชนิพนธ์แปล สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำนักพิมพ์ นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2558 จากการศึกษาพบว่าบทละคร “ ร้านน้ำชา ” มีเนื้อหาที่สะท้อนสภาพสังคมและวัฒนธรรมของจีนจากสังคมจารีตสู่สังคมปัจจุบันในช่วงเวลา 5 ทศวรรษ (ค.ศ. 1899 – ช่วงแรก ๆ ของสงครามโลก) ซึ่งส่งผลกระทบต่อทำให้การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนค่อยๆ สูญหายไป โดยผู้เขียนได้แสดงทัศนะ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การเมือง พบว่า มีเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบสาธารณรัฐและมีต่างชาติเข้ามาแทรกแซงทางการเมืองจึงทำให้เกิดปัญหาต่างๆ 2) เศรษฐกิจ พบว่า เศรษฐกิจย่ำแย่เนื่องจากผู้ที่มีอำนาจเข้ามากดขี่ข่มเหงประชาชนและการเข้ามาของต่างชาติทำให้มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ 3) สังคมและวัฒนธรรม พบว่า สังคมวัฒนธรรมและความคิดของประชาชนชาวจีนเปลี่ยนไปตามเวลา ส่วนคุณค่าของเนื้อหาของวรรณกรรมเรื่องนี้มี 3 ด้าน คือ 1) ประวัติศาสตร์ การบันทึกเรื่องราวของร้านน้ำชาการเปลี่ยนแปลงสังคมจีนจากจารีตสู่สังคมปัจจุบัน 2) วัฒนธรรม แสดงความผูกพันกับวิถีชีวิตของจีนและเครื่องแต่งกายของชาวจีนที่เป็นเอกลักษณ์ 3) ปรัชญา สะท้อนคุณค่าความเป็นมนุษย์และการเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

คำสำคัญ : บทละครพุดของจีน , ร้านน้ำชา

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง ทักษะทางสังคมของเหล่าเสือที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง “ร้านน้ำชาบนทะเลครพุด 3 องค์ ” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPPENDENT STUDY)

บทความวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ อินทรพร อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำตลอดจนให้กำลังใจซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

นลินทิพย์ ชาวบางงาม

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	.ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	.ค
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	5
1.3 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.4 วิธีการศึกษา.....	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.6 ทบทวนวรรณกรรม.....	6
บทที่ 2 โครงเรื่อง ร้านน้ำชาบทะเลครพุด 3 องค์กร.....	10
บทที่ 3 ทศนะของผู้เขียนที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลจีนเรื่องร้านน้ำชาบทะเลครพุด 3 องค์กร.....	12
3.1 ด้านการเมือง.....	13
3.1.1 ระบอบอำนาจทางการเมือง.....	13
3.1.2 ความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม.....	13
3.1.3 การแทรกแซงของต่างชาติ.....	15
3.2 ด้านสังคมและวัฒนธรรม.....	17
3.2.1 ความสัมพันธ์ของร้านน้ำชาต่อชาวจีน.....	17
3.2.2 ชีวิตความเป็นอยู่.....	18
3.3 ด้านเศรษฐกิจ.....	19
3.3.1 ปัญหาความยากจน.....	19

บทที่ 4 คุณค่าด้านเนื้อหาที่ผู้เขียนมีต่อวรรณกรรมแปลจีนเรื่องร้านน้ำชาบทะเลครพุด 3 องค์.....	20
4.1 คุณค่าด้านเนื้อหา	20
4.1.1 ด้านประวัติศาสตร์.....	21
4.2 คุณค่าด้านวัฒนธรรม.....	21
4.2.1 วิถีชีวิตชาวจีน.....	21
4.2.2 เครื่องแต่งกาย.....	22
4.3 คุณค่าด้านปรัชญา.....	22
4.3.1 ความเป็นมนุษย์.....	22
4.3.2 เชื้อพืงคำสั่งสอนผู้ใหญ่.....	23
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	24
ข้อเสนอแนะ.....	24
บรรณานุกรม.....	25
ประวัติย่อผู้วิจัย	27

1. บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จีนเป็นประเทศที่มีมาตั้งแต่ยุคโบราณเป็นเวลากว่า 5,000 ปี โดยตลอดเวลายาวนานที่ผ่านมาพลเมืองจีนต้องฝ่าฟันกับอุปสรรคนานาประการที่จะสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ประวัติศาสตร์จีนสมัยหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะประเทศจีนเกิดการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองครั้งยิ่งใหญ่จากในระบอบ สมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบสาธารณรัฐ

เชียน ฉีระวิทย์(2547:68-89) ได้กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของประเทศในช่วงการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ไว้ดังนี้

การสูญเสียอำนาจของราชวงศ์ชิงในครั้งนี้นี้ต่างจากการสูญเสียอำนาจของราชวงศ์ฉินในสมัยก่อน ในข้อที่ว่ามิมีมหาอำนาจทางตะวันตกเข้ามาแทรกแซงด้วยกำลังอาวุธที่ทันสมัยด้วยการชนะในสงครามฝิ่นในปีคริสต์ศักราช 1840-1842 ประเทศจีนต้องยอมจำนนต่อประเทศมหาอำนาจทางตะวันตกเป็นผลให้ต้องชำระค่าปฏิกรรมสงคราม เปิดเมืองท่า และผลที่ตามมาคือการแทรกแซงทางการเมือง จนทำให้ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชตลอดจนภาวะทางเศรษฐกิจต้องสูญเสียไป

ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1850 หลังจากพ่ายแพ้ในสงครามฝิ่นต้องเสียดินแดนและชำระค่าฝิ่นกับค่าปฏิกรรมสงครามเป็นจำนวนสูงจึงชูดรีดภาษีจากประชาชน การคลังขาดแคลน ประชาชนอดอยาก สังคมเริ่มวุ่นวายไร้ความสงบสุข ประชาชนเริ่มรวมตัวต่อต้านอำนาจรัฐกลายเป็นกบฏไท่ผิงเทียนกั๋วโดยมีผู้นำคือ หงชิวฉวน กองทัพของหงชิวฉวนกับเผิงอวิ้นซานบุกยึดเมืองนานกิงได้ในปีคริสต์ศักราช 1853 ขณะนั้นกองทัพมีกำลังพลนับล้านกว่าคน หลังจากได้ชัยชนะในหลายสมรภูมิ ช่วงท้ายของกบฏไท่ผิงเทียนกั๋วผู้นำทั้งสองเกิดความขัดแย้งกันเองด้วยการแยกตัวเป็นอิสระการลอบสังหารกันด้วยความระแวงใจทำให้กองทัพกบฏเริ่มอ่อนแอลงกอบกู้กับราชสำนักชิงของฮ่องกั๋วอังกฤษซึ่งมีอาวุธทันสมัยและทหารแข็งแกร่งให้ช่วยกวาดล้างกบฏแลกกับผลประโยชน์ที่เสนอให้ อังกฤษฝ่ายกบฏเริ่มสูญเสียที่มั่นจนถึงปลายปีคริสต์ศักราช 1863 จึงถือเป็นการปิดฉากกบฏไท่ผิงเทียนกั๋วลง

ภายหลังจีนได้ประสบความพ่ายแพ้ในการทำสงครามกับประเทศมหาอำนาจตะวันตกหลายครั้งจึงทำให้สถานภาพของประเทศจีนในขณะนั้นมีสภาพกึ่งเมืองขึ้นรัฐบาลจีนเริ่มไร้ประสิทธิภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนต่างทุกข์ร้อนไปทั่วทุกหัวระแหง ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ขุนยัดเซ็นได้ลุกขึ้นมาแล้วเลือกเส้นทางที่จะผลักดันการปฏิวัติเพื่อล้มล้างอำนาจของราชวงศ์ชิง

ในปีคริสต์ศักราช 1912 สมาคมถงเหมิงได้ประชุมหารือกันที่นานกิง จัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวขึ้น และตั้งชื่อประเทศเป็นสาธารณรัฐจีน จากนั้นปีให้ฮ่องเต้ของราชวงศ์ชิงลงจากตำแหน่ง นับว่าเป็น

การเปิดศักราชหน้าใหม่ของแผ่นดินจีนและถือเป็นจุดจบของราชวงศ์ชิงที่มีอายุกว่า 200 ปี ยังเป็นการปิดฉากการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชกว่า 2,000 ปีของจีนลง

ภายหลังการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองเข้าสู่ระบอบสาธารณรัฐ เกิดการแย่งชิงอำนาจของคนในประเทศเกิดสงครามกลางเมืองขึ้นระหว่างขุนยัดเซ็นกับเหมาเจ๋อตุง ขุนยัดเซ็นเป็นคนจีนที่นิยมการปกครองแบบตะวันตกจึงเสนอตนเองเป็นผู้นำในการปฏิวัติประเทศจีนเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยประชาชนมีสิทธิเลือกผู้นำของตนเอง ต่อมาลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ามาในประเทศจีนผู้นำที่โดดเด่นคือ เหมาเจ๋อตุง ทั้งสองฝ่ายแย่งชิงอำนาจมีการปะทะกันอย่างต่อเนื่อง ฝ่ายรัฐบาลมีเจียงไคเช็คเป็นผู้นำบัญชาการรบและสหรัฐอเมริกาเป็นผู้หนุนหลัง ส่วนเหมาเจ๋อตุงมีรัสเซียเป็นผู้ดูแล พร้อมทั้งส่งอาวุธและทหารมาสนับสนุน

จะเห็นได้ว่าช่วงการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของจีน ทำให้รากฐานทางสังคมของจีน ย่ำแย่ลงประชาชนได้รับความทุกข์ยาก มีการบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นผ่านหนังสือต่าง ๆ รวมไปถึงนักเขียนที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้นได้เล่าเรื่องราวผ่านทางวรรณกรรม ดังเช่น บทละคร " ปูยีจักรพรรดิโลกไม่ลืม " นำเสนออัตชีวประวัติของ " สมเด็จพระจักรพรรดิผู่อี๋ " จักรพรรดิองค์ที่ 10 แห่งราชวงศ์ชิง และองค์สุดท้ายของประเทศจีนที่ถูกบังคับให้สละราชสมบัติ อันนำมาซึ่งจุดจบของราชวงศ์ชิง

นอกจากนี้ยังมีนักเขียนคนสำคัญที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของระบอบการปกครองของจีนที่โดดเด่น

“ เหลาเส่อ ” เป็นนักประพันธ์นวนิยายและบทละครจีนสมัยใหม่ที่โด่งดังและเป็นปรมาจารย์ด้านภาษาที่เก่งกาจ อีกทั้งยังเป็นนักประพันธ์ที่ได้รับการยกย่องให้เป็น “ ศิลปินของประชาชน ” คนแรกของสาธารณรัฐประชาชนจีนเขาเป็นชาวแมนจูหน่วยธงแดงในกรุงปักกิ่ง เกิดเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ ปีคริสต์ศักราช 1899 ที่กรุงปักกิ่ง เนื่องจากวันที่เกิดตรงกับวัน “ ลีซุน ” (วันเริ่มต้นฤดูใบไม้ผลิ) ตามปฏิทินจันทรคติของจีน พ่อกับแม่จึงตั้งชื่อเขาว่า “ ชิงซุน ” (ฉลองฤดูใบไม้ผลิ) เหลาเส่อมีชื่อรองว่า “ เสออี ” ส่วนคำว่า “ เหลาเส่อ ” เป็นหนึ่งในนามปากกาของเขา แต่เนื่องจากผลงานชื่อดังของเขาส่วนใหญ่ใช้นามปากกาดังกล่าว ภายหลังผู้คนส่วนใหญ่จึงรู้จักเขาในนามว่า “ เหลาเส่อ ”

ตลอดชีวิตของเหลาเส่อต้องผ่านอุปสรรคความยากลำบากมากมาย ในวัยเด็กครอบครัวมีฐานะยากจน ในปีคริสต์ศักราช 1913 เขาสามารถสอบชิงทุนรัฐบาลของโรงเรียนครุศาสตร์ปักกิ่งได้ หลังจากจบการศึกษาแล้ว เคยดำรงตำแหน่งเป็นครูในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ต่อมาในปีคริสต์ศักราช 1921 เขาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานที่ชื่อว่า “ ความพ่ายแพ้ของเธอ ” ซึ่งเป็นนวนิยายภาษาปัจจุบันขนาดสั้นที่มีความยาวเพียง 700 ตัวอักษรและใช้นามปากกาว่า “ เสออี ”

ในปัจจุบันพบว่า ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานชิ้นแรกของเหลาเส่อและนับจากนั้นเขาก็เริ่มเส้นทางแห่งการสร้างสรรค์วรรณกรรม

ในปีคริสต์ศักราช 1924 เหลาเส่อเดินทางไปประเทศอังกฤษเพื่อสอนภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนที่วิทยาลัยบูรพศึกษาและแอฟริกาศึกษาที่มหาวิทยาลัยลอนดอนระหว่างอยู่ที่ประเทศอังกฤษ เหลาเส่อได้ประพันธ์นวนิยายขนาดยาว 3 เรื่อง หนึ่งในนั้นคือเรื่อง “ ปรัชญาของเหลาจาง ” ภายหลังจากเหลาเส่อเดินทางกลับประเทศจีนในช่วงฤดูร้อนของปีคริสต์ศักราช 1929 เขาดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยฉีหนู่และมหาวิทยาลัยซานตงระหว่างนั้นเขาสอนหนังสือพร้อมกับเขียนผลงานไปด้วย เขาได้ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานมากมายที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในประวัติศาสตร์วรรณกรรมสมัยใหม่ของจีน ได้แก่เรื่อง “ หย่าร้าง ” และ “ เดือนเสี้ยว ” รวมทั้ง “ คนลากรถ ” ซึ่งเป็นผลงานที่โดดเด่นที่สุดของเขาก็ได้สร้างสรรค์ขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันนี้ ในช่วงสงครามต่อต้านญี่ปุ่น เขาเริ่มประพันธ์นวนิยายเรื่อง “ สี่รุ่นร่วมเรือน ” และได้ตีพิมพ์บทที่ 1 ออกมาก่อน หลังจากสงครามสิ้นสุดลงเหลาเส่อได้รับเชิญจากกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาให้ไปสอนหนังสือ แต่แล้วในปีคริสต์ศักราช 1949 หลังจากที่เขาได้รับจดหมายเชิญชวนจากเพื่อนในแวดวงศิลปะและวัฒนธรรมจำนวน 30 กว่าคน เขาก็ตัดสินใจกลับประเทศจีน โดยในเดือนธันวาคมปีเดียวกัน เขาเดินทางกลับมาถึงเมืองเทียนจินและปีคริสต์ศักราช 1951 เขาได้รับการยกย่องให้เป็น “ ศิลปินของประชาชน ” ในปีคริสต์ศักราช 1953 ได้รับคัดเลือกให้เป็นประธานสมาพันธ์วรรณกรรมแห่งชาติ และรองประธานสมาคมนักประพันธ์แห่งชาติและปีคริสต์ศักราช 1957 บทละครเรื่อง “ ร้านน้ำชา ” ก็ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานะที่เป็นนักประพันธ์

ผลงานส่วนใหญ่ของเหลาเส่อจะนำเสนอข้อมูลมาจากชีวิตของประชาชนชาวเมืองเขา เชี่ยวชาญการเขียนพรรณนาถึงชีวิตและโชคชะตาของคนยากคนจนที่อาศัยอยู่ในเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบรรยายลักษณะของประชาชนระดับล่างและระดับกลางแสดงอารมณ์ความรู้สึกทุกข์สุขของตัวละครที่อยู่ในสังคมที่ระส่ำระสายเต็มไปด้วยความขัดแย้งระหว่างชนชาติและการต่อสู้ระหว่างชนชั้น ผลงานของเขาพยายามปลุกจิตวิญญาณของความเป็นชนชาติและสะท้อนชะตากรรมของประเทศชาติขณะนั้น ขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นถึงจุดยืนของลัทธิชาตินิยมและการต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยมได้อย่างเด่นชัด ส่วนนวนิยายในผลงานของเหลาเส่อยังโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์มีการสอดแทรกสำนวนภาษาปากกึ่งที่สละสลวยแต่เข้าใจง่าย เนื้อเรื่องตลกขบขัน ขณะเดียวกันก็ผ่านการกลั่นกรองมาอย่างพิถีพิถันทำให้สัมผัสได้ถึงความคิดซึ่งน่าติดตาม จนถึงขั้นที่เรียกว่า “ ดอกบัวในน้ำใสที่แกะสลักโดยธรรมชาติ ” สิ่งนี้เป็นคุณูปการพิเศษที่เหลาเส่อมีต่อวงการวรรณกรรมสมัยใหม่ของจีน ดังนั้นผู้คนจึงยกย่องให้เหลาเส่อเป็นปรมาจารย์ทางด้านศิลปะการใช้ภาษา เหลาเส่อ

ถึงแก่กรรมเมื่อปีคริสต์ศักราช 1966 แต่สิ่งที่น่าเสียดายก็คือในปีคริสต์ศักราช 1968 เหลาเส่อได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลโนเบลสาขาวรรณกรรมและได้คะแนนเสียงเป็นอันดับหนึ่งแต่เนื่องจากเหลาเส่อได้ลาจากโลกนี้ไปแล้วทำให้เขาพลาดโอกาสที่จะได้รับรางวัลโนเบลไปอย่างน่าเสียดาย บนแผ่นป้ายสุสานของเขาได้สลักคำพูดของตัวเองว่า “ พลังเล็ก ๆ ที่ได้เพียรพยายามทุ่มเทให้กับวงการศิลปะวรรณกรรมอย่างสุดความสามารถ นอนหลับอยู่ ณ ที่แห่งนี้ ” เหลาเส่อมีความทุ่มเทและขยันสร้างสรรค์ผลงานออกสู่สายตาผู้อ่านจำนวนมากตลอดชีวิตของเขา ได้สร้างสรรค์ผลงานมากกว่า 1,000 เรื่องในจำนวนนี้ผลงานที่สร้างชื่อเสียงที่สุดก็คือ นวนิยาย ขนาดยาวเรื่อง “ คนลากรถ ” “ สี่รุ่นร่วมเรือน ” และบทละครพูดเรื่อง “ ร้านน้ำชา ”

นวนิยายเรื่อง “ คนลากรถ ” ตีพิมพ์เผยแพร่ในปีคริสต์ศักราช 1939 เป็นงานเขียนที่สะท้อนชีวิตของประชาชนชาวปักกิ่งระดับล่างในสมัยนั้น “ เสียงจื่อ ” ตัวละครเอกของเรื่องประกอบอาชีพเป็นคนลากรถเขาเป็นคนขยันขันแข็ง ซื่อสัตย์และมีความสามารถ ความใฝ่ฝันของเขาก็คือการได้มีรถลากรถคันหนึ่งคันเป็นของตัวเอง แต่ในยุคสมัยที่บ้านเมืองระส่ำระสายความใฝ่ฝันที่แสนจะง่ายตายกลับไม่สามารถเป็นจริงขึ้นมาได้ เสียงจื่อต้องประสบกับภัยพิบัติสารพัดในชีวิตและยังได้เห็นชีวิตอันแร้นทืดของชาวบ้านที่ทุกข์ยากซึ่งไม่แตกต่างไปจากเขานัก จนสุดท้ายต่างก็เดินไปสู่ความตกต่ำของชีวิต ผู้ประพันธ์ได้แสดงความเห็นอกเห็นใจต่อชะตากรรมของผู้ใช้แรงงานระดับล่างอย่างสุดซึ้งและเปิดโปงด้านมืดของสังคม ในขณะที่เดียวกันได้บรรยายวัฒนธรรมของชาวปักกิ่งระดับล่างในยุคนั้นผ่านเรื่องราวในนวนิยายด้วย

นวนิยายเรื่อง “ สี่รุ่นร่วมเรือน ” ถูกประพันธ์ขึ้นในช่วงกลางถึงปลายยุคปีคริสต์ศักราช 1940 เป็นยุคที่จีนทำสงครามต่อต้านญี่ปุ่นซึ่งเป็นช่วงที่สถานการณ์ตึงเครียดและยากลำบากมากที่สุด เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ประเทศจีนตกอยู่ในสถานะที่เสี่ยงต่อการล่มสลาย นวนิยายเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงชะตากรรมของชาวจีนและวิกฤติของประเทศชาติท่ามกลางภาวะสงคราม นวนิยายเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 3 บท ความยาว 800,000 กว่าตัวอักษร ถือเป็นนวนิยายยิ่งใหญ่เรื่องหนึ่ง ผลงานชิ้นนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์ความโกรธแค้นที่มีต่อผู้รุกรานความกังวลที่มีต่อความทุกข์ยากลำบากของประเทศชาติการคิดทบทวนเรื่องวัฒนธรรมโบราณของจีนรวมถึงการพรรณนาสภาพของเมืองเป่ย์ผิง (ปักกิ่ง) ในสมัยนั้น ด้วยสำนวนภาษาที่สละสลวยประกอบกับโครงเรื่องที่หนักแน่นรัดกุมทำให้นวนิยายเรื่องนี้ได้ชื่อว่าเป็นนวนิยายที่ยิ่งใหญ่เรื่องหนึ่งของเหลาเส่อ

บทละครเรื่อง “ ร้านน้ำชา ” เป็นบทละครพูดที่มีชื่อเสียงที่สุดเรื่องหนึ่งของเหลาเส่อ ประพันธ์ขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1957 บทละครเรื่อง “ ร้านน้ำชา ” ได้สะท้อนความเปลี่ยนแปลงทางด้านประวัติศาสตร์ในช่วงครึ่งหลังของคริสต์ศตวรรษที่ 19 ของจีนโดยการเขียนจำลองเรื่องราว

ของร้านน้ำชาแห่งหนึ่งในกรุงปักกิ่งที่ชื่อว่า “ อวีไต้ ” ซึ่งดำเนินกิจการต่อเนื่องผ่านกาลเวลาแห่งความเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ของยุคสมัยใน 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงปลายราชวงศ์ชิง ช่วงต้นของยุคสาธารณรัฐจีน ช่วงสิ้นยุคสงครามต่อต้านญี่ปุ่น และค่อนสงครามกลางเมืองภายในประเทศจีน จะปะทุขึ้นผู้ประพันธ์ใช้ความพลิกผันของชีวิตตัวละครที่เป็นประชาชนระดับล่างจากสารพัดอาชีพเป็นแก่นเรื่องหลักสะท้อนภาพพฤติกรรมของพวกเขาโดยจำกัดให้อยู่ใน “ สังคมเล็ก ๆ ” อย่างร้านน้ำชา อารมณ์ความทุกข์โศกของตัวละครความสับสนและความสิ้นหวังที่มีต่อชะตากรรมของตนคือสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมที่แท้จริงในยุคนั้นได้อย่างชัดเจน หลังจากประพันธ์เสร็จบทละครเรื่อง “ ร้านน้ำชา ” ก็ถูกนำไปถ่ายทอดเป็นการแสดงที่โรงละครประชาชนแห่งปักกิ่ง ละครดังกล่าวถูกตีความจากศิลปินหลายยุคหลายสมัยและถูกกำหนดบทบาทให้เป็นวรรณกรรมชิ้นเอกจนทำให้บทละครดังกล่าวกลายเป็นบทละครอมตะที่มีชื่อเสียงเรื่องหนึ่งของจีน

“ ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องก์ ” พระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีของเหล่าเสื่อ จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์ เป็นบทละครสะท้อนสังคมชื่อดังของเหล่าเสื่อ นักเขียนผู้มีชื่อเสียงยิ่งในวงวรรณกรรมจีนร่วมสมัย แบ่งออกเป็น 3 องก์ สารของบทละครพูดเรื่องนี้สะท้อนผ่านตัวละครต่าง ๆ และบรรยากาศในร้านน้ำชาเก่าแก่ตามย่านไต้ในเมืองปักกิ่ง ตั้งแต่ช่วงปลายราชวงศ์ชิงจนถึงทศวรรษ 1940 ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นช่วงที่สังคมจีนวุ่นวายมากไม่มีความสุขสงบประเทศจีนอ่อนแอ เกิดภาวะข้าวยากหมากแพง ประชาชนยากลำบาก มีการฉ้อราษฎร์บังหลวง เจ้าหน้าที่บ้านเมืองกดขี่ข่มเหงประชาชน ร้านน้ำชาไต้จึงเป็นสถานที่ซึ่งได้เห็นเรื่องราวต่าง ๆ มากมายที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงผ่านกาลเวลาในช่วง 5 ทศวรรษ (คริสต์ศักราช 1898 – ช่วงแรก ๆ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2) ที่ล่วงเลยไปพร้อมกับความสิ้นหวัง

ก่อนหน้านี้มีผู้ศึกษา “ ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องก์ ” ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครและฉากกับสภาพสังคมจีน ของนางสาว ปานทิพย์ พันธุ์ทอง ผลการศึกษาพบว่า สารของบทละครพูดเรื่องนี้สะท้อนผ่านสภาพสังคมจีนที่เปลี่ยนแปลง เกิดภาวะข้าวยากหมากแพงประชาชนยากลำบาก มีการฉ้อราษฎร์บังหลวง เจ้าหน้าที่บ้านเมืองกดขี่ข่มเหงประชาชน ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์สังคมจีนจากสังคมจารีตเข้าสู่สังคมปัจจุบัน ในช่วงเวลากว่า 5 ทศวรรษไว้อย่างครบถ้วน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องก์ เพิ่มเติม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เขียนที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคมของจีน
2. เพื่อศึกษาคุณค่าด้านเนื้อหาจากวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องก์

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ผู้ศึกษาจะศึกษาสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลจีนเรื่องร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์ พระราชนิพนธ์แปลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดย นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ พิมพ์ปี 2558 เท่านั้น

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

- 1.4.1 กำหนดความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.4.2 อ่านวรรณกรรมแปลจีน เรื่อง ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์ อย่างละเอียด
- 1.4.3 ค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือและเอกสารที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า
- 1.4.4 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและงานวิจัย
- 1.4.5 วิเคราะห์ทัศนะของผู้เขียนและคุณค่าที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์
- 1.4.6 สรุปผลการศึกษาค้นคว้าและเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในรูปแบบของโครงร่างวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 เข้าใจทัศนะของผู้เขียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมผ่านทางวรรณกรรม
- 1.5.2 ทำให้ทราบถึงคุณค่าด้านเนื้อหาจากวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์

1.6 ทบทวนวรรณกรรม

นอกจาก วรรณกรรมแปลจีน เรื่อง “ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์” ที่ผู้เขียนพยายาม วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของจีน ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจารณ์สังคมและเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์ ดังนี้

ป่วย อึ้งภากรณ์ (2559) เขียนหนังสือเรื่อง “ ทัศนะทางการเมือง ” โดยกล่าวถึงปรัชญาการเมือง ความรักในการแสวงหาภูมิปัญญาแห่งเรื่องราวทางการเมืองอันเกี่ยวกับวิถีแห่งการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ การให้ความสำคัญกับการรู้จักตนเอง ผู้เขียนวิพากษ์วิจารณ์ความบกพร่องของตัวเองในฐานะผู้บริหารเศรษฐกิจของชาติในช่วง 2 ทศวรรษอย่างตรงไปตรงมา โดยให้ความสำคัญและความเชื่อมั่นในประชาชนยิ่งกว่าข้าราชการแม้สถานการณ์บ้านเมืองเวลานั้นจะไม่อำนวยให้สิ่งที่ปรารถนาสำเร็จลุล่วงอย่างง่ายแต่ก็ยังไม่สิ้นหวังต่ออนาคตบ้านเมือง

เจตนา นาควัชระ (2560) เขียนหนังสือเรื่อง “ การวิจารณ์กับทิวทัศน์ข้ามชาติ ” โดยกล่าวถึงงานวิจารณ์ที่ให้ข้อสรุปในรูปแบบของหลักการ หลักวิชา ทฤษฎี และนัยเชิงทฤษฎี ซึ่งผู้เขียนไม่ได้เสนอมาในรูปของความเชื่อที่ตายตัว แต่เป็นการตั้งประเด็นที่ชวนให้เกิดการปะทะสังสรรค์ในทาง

ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจและได้รับรู้ถึงผลกระทบของสภาพสังคมจีนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปผ่านตัวละครและฉากได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีการศึกษาวรรณกรรมแปล เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

อดิศร เลิศฤทธิ (2555) ได้เขียนบทความวิจัยเรื่อง “ สี่ปีนรกในเขมร : ภาพสะท้อนวิถีชีวิตและทรศนะของชนญี่ปุ่นในยุคเขมรแดง ” ผลการศึกษาพบว่าเป็นวรรณกรรมที่สะท้อนเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนเขมรและชาวต่างชาติที่ประสบกับเหตุการณ์ในยุคเขมรแดง ทั้งในด้านที่อยู่อาศัย อาหาร การกิน ความเจ็บป่วยและการรักษา ความเชื่อ และนโยบายการปกครองของเขมรแดง ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้ถูกหล่อหลอมเป็นความรู้ที่มีคุณค่าสำหรับผู้อ่านนอกจากนี้ยังได้เห็นถึงทรศนะของชนญี่ปุ่นคือ ยาสี่โกะ นะอิโตะ ที่มีต่อประเทศเขมรในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ทรศนะของยาสี่โกะต่อคนเขมรและทรศนะของการอยู่ร่วมกันในสังคม อีกทั้งยังมีทรศนะของคนเขมรที่มีต่อชนญี่ปุ่นซึ่งเนื้อหาทั้งหมดนี้เป็นข้อมูลเชิงลึกเพราะเขียนขึ้นในระหว่างการเกิดเหตุการณ์ ดังนั้นเนื้อหาจะสามารถเป็นส่วนเติมเต็มรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์สะเทือนใจของคนเขมรในช่วงเขมรแดงที่ในหนังสือประวัติศาสตร์ไม่ได้เขียนเพราะผู้เขียนเขียนจากประสบการณ์ที่ตนเองได้ประสบสารคดี เรื่องสี่ปีนรกในเขมรจึงนับว่าเป็นหนังสือสารคดีที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์เพื่อให้ผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับเหตุการณ์เขมรแดง

จุฑาทิพย์ ทิพย์เหรียญ (2555) ได้เขียนบทความวิจัยเรื่อง “ คนตายยาก ” เป็นวรรณกรรมที่สะท้อนสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชาวจีนผลการศึกษาพบว่าวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง “ คนตายยาก ” เป็นวรรณกรรมที่กล่าวถึงความยากลำบากและการต่อสู้เพื่อชีวิตในช่วงเวลาต่าง ๆ ของชาวจีน และนอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตและลักษณะสังคมของชาวจีน โดยในประเด็นเรื่องลำบากมีทั้งความลำบากที่เกิดจากการกระทำของตัวผู้ก๊วยเอง คือการเล่นพนันและความลำบากของชายชาวจีนที่ต้องไปเป็นทหาร โดยในช่วงนั้นทหารใช้ชีวิตอย่างยากลำบากทั้งเรื่องที่อยู่อาศัย อาหารและการเอาชีวิตรอดซึ่งไม่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลแต่อย่างใด รวมทั้งความลำบากที่เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ภัยพิบัติที่ชาวบ้านต้องอดยากหลังจากที่นาข้าวและที่อยู่อาศัยเสียหายจากพายุลูกใหญ่ที่พัดเข้าหมู่บ้านประเด็นต่อมาคือสภาพชีวิตของชาวจีนที่ถูกกดขี่จากผู้มีอำนาจในขณะนั้นโดยมีทั้งการกดขี่จากรัฐบาลและการกดขี่จากทหารแดงแถวที่ใช้อำนาจต่อประชาชนในทางที่ไม่ถูกต้องและประเด็นสุดท้ายแนวคิดทางสังคมของชาวจีนคือสังคมชายเป็นใหญ่ การให้ความสำคัญต่อเพศชายมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นวรรณกรรมแปลจีนเรื่องคนตายยากจึงสะท้อนวิถีชีวิตและสภาพสังคมของชาวจีนในยุคสงครามจีนกับญี่ปุ่นครั้งที่ 2 จนถึง ช่วงปฏิวัติวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน

ชนัญญา พูนบำเพ็ญ (2556) ได้เขียนบทความวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สารคดีอัตชีวประวัติแปลจีนเรื่อง “ กู๋ตมอร์นึ่งเหล่าซือ ” ผลการศึกษาพบว่ากลวิธีการแต่งใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องโดยการเรียงตามลำดับเวลาที่เกิดก่อนหลังหรือตามปฏิทิน กลวิธีการเล่าเรื่องแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

การเล่าเรื่องที่เกิดจากความคิดเห็นของผู้แต่ง การเล่าเรื่องที่มาจากรีความของนักศึกษาและการเล่าเรื่องจากความคิดเห็นของนักศึกษา กลวิธีการใช้ภาษามีการใช้บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร และอธิบายโวหาร ด้านคุณค่าที่ได้จากการศึกษาสารคดีอัตชีวประวัติแปลจีนเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือคุณค่าด้านสภาพสังคมความเป็นอยู่ของชาวจีนและด้านความเชื่อและปรัชญา

วลัยลักษณ์ นราทอง (2557) ได้เขียนบทความวิจัยเรื่อง “ เสียงร่ำไห้กลางสายฝน ” โดยกล่าวถึงประเด็นภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์ ผลการศึกษาพบว่าผู้เขียนไม่ได้เสนอแนวคิดวิพากษ์วิจารณ์การเมืองการปกครองของจีนในช่วงที่อยู่ภายใต้นโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์โดยตรง แต่มุ่งเน้นถึงภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนจีนในชนบทว่าดำเนินไปและเปลี่ยนแปลงอย่างไรในช่วงเวลาดังกล่าว โดยกำหนดให้เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นในชนบทแห่งหนึ่งของจีนซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในชนบทแห่งนี้รวมถึงคนในเมืองใกล้เคียง

ไกรวุฒิ จิตตรงค์อาภรณ์ (2559) ได้เขียนบทความวิจัยเรื่อง “ แม่ผมอยากกินสับปะรด ” โดยกล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมและค่านิยมของจีน ผลการศึกษาพบว่าเป็นวรรณกรรมเยาวชนสำหรับเด็กวัย 13 - 16 ปี ที่แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของค่านิยมของสังคมจีนผ่านชีวิตของตัวละครที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยมดั้งเดิมของขงจื้อไม่ใช่ค่านิยมที่สำคัญสูงสุดดังจีนในยุคเก่า เพราะเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมจีน คือการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองปีคริสต์ศักราช 1911 ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการเสื่อมถอยลงของลัทธิขงจื้อและการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนปีคริสต์ศักราช 1949 ในยุคของเหมา เจ๋อตง ที่ลัทธิขงจื้อถูกสั่งห้ามนอกจากนั้นในปีคริสต์ศักราช 1976 ยังเกิดการปฏิรูปและเปิดประเทศทำให้เกิดวัฒนธรรมและค่านิยมใหม่คือเสรีนิยมทุนนิยม และความเป็นปัจเจกชน ทำให้ค่านิยมของจีนเปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมดั้งเดิมเป็นค่านิยมใหม่ นอกจากนี้วรรณกรรมเรื่องนี้ยังได้แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ชีวิตของตัวละครเด็กในวรรณกรรมเยาวชนสิ่งที่ตัวละครเด็กได้เรียนรู้ก็คือการยอมรับครอบครัวที่แตกแยกหรือไม่สมบูรณ์ ซึ่งนับเป็นความเปลี่ยนแปลงหนึ่งของสังคมจีนสมัยใหม่

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงการวิจารณ์ทางการเมืองและการอยู่ร่วมกัน การแสดงออกทางความคิด เช่น หนังสือของ ปวย อึ้งภาภรณ์ (2559) และ เจตนา นาควัชระ(2560) ส่วนกิตติพงษ์ สนธิสัมพันธ์ (2554) กล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงตั้งแต่สมัยราชวงศ์ชิงจนถึงปัจจุบัน ว่าการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมวัฒนธรรม มีส่วนสำคัญให้ประเทศพัฒนาและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้นส่วนเขียน

ธีระวิทย์ (2517) กล่าวถึงสาเหตุของการล่มราชวงศ์ชิงและการเข้ามาของชาติตะวันตก ส่วนคาร์ริงตัน กูตรีช (2553) กล่าวถึงระบอบการปกครองของราชวงศ์ชิงและระบอบสาธารณรัฐ

ส่วนงานวิจัยที่ ปานทิพย์ พันธุ์ทอง (2558) ศึกษาชิ้นนี้ มีประเด็นศึกษาที่แตกต่างกับผู้วิจัย ดั่งนั้นวัตถุประสงค์และผลการศึกษาก็แตกต่างกัน และผู้วิจัยคาดหวังว่าการที่ผู้วิจัยศึกษาวรรณกรรม เรื่องนี้เพิ่มเติมจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจในวรรณกรรมเรื่องนี้มากขึ้นอีกด้วย ส่วนงานวิจัยเรื่องอื่นจะศึกษาเกี่ยวกับทักษะของผู้เขียนและภาพสะท้อนทางสังคมในขณะนั้น เช่น งานวิจัยของ อติศร เลิศฤทธิ์ (2555) จุฑาทิพย์ ทิพย์เหรียญ (2555) ชนัญญา พูนบำเพ็ญ (2556) วลัยลักษณ์ นราทอง (2557) และ ไกรวุฒิ จิตตรงค์อาภรณ์ (2559)

อนึ่ง การศึกษาวรรณกรรมแปลจีนบทละครพูดที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครองมีไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษา “วรรณกรรมแปลจีน เรื่อง ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องก์” เพื่อสะท้อน ทักษะของผู้เขียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงและคุณค่าด้านเนื้อหา อีกทั้งเป็นการขยายขอบเขตการศึกษาวรรณกรรมแปลจีนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ดังนี้

2. โครงเรื่อง ร้านน้ำชาบทละครพูด 3 องก์

ก่อนที่จะวิเคราะห์ทักษะทางสังคมของเหล่าเสอในวรรณกรรมเรื่อง ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องก์ ผู้วิจัยขอกล่าวถึงโครงเรื่องของวรรณกรรมดังนี้

ร้านน้ำชาบทละครพูด 3 องก์ สาระสำคัญของบทละครพูดเรื่องนี้สะท้อนผ่านตัวละครต่าง ๆ และบรรยากาศใน ยูไท่ ร้านน้ำชาเก่าแก่ที่ตั้งอยู่ในกรุงปักกิ่ง อันเป็นสถานที่ที่บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ มากมายและการเปลี่ยนแปลงในช่วงปลายราชวงศ์ชิงจนถึงระบอบสาธารณรัฐ (ค.ศ. 1898 – ช่วงแรก ๆ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2) โดยเรื่องราวแบ่งเป็น 3 องก์

องก์ที่ 1 เรื่องราวเกิดในช่วงปลายราชวงศ์ชิง (ค.ศ. 1898) ในสมัยนี้แต่ละอำเภอจะมีร้านน้ำชาอย่างน้อยแห่งหนึ่งที่ขายน้ำ ขนม อาหารที่กินง่าย ๆ เช่นบะหมี่หมูสับที่เป็นอาหารจานเด็ด เพราะทำง่ายและราคาไม่แพง

จะมีผู้คนหลายกลุ่มแวะเวียนใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็นพวกเลี้ยงนก พวกที่มาคุยหารื้อกัน รวมไปถึงพ่อสื่อหน้าตาต่าง ๆ กล่าวได้ว่าร้านน้ำชาเป็นสถานที่สำคัญของสังคมจีน ไม่ว่าจะมั่งคั่งหรือไม่มีก็สามารถเข้ามาใช้บริการได้ เปรียบเสมือนเป็นศูนย์รวมของผู้คนที่มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ เช่นเดียวกับร้านน้ำชายูไท่ ซึ่งมีหวังลี่ฟาเป็นเจ้าของร้าน เขาเป็นคนฉลาด ฉลาดแหลมถึงจะมีความเห็นแก่ตัวอยู่บ้าง แต่ก็เป็นคนจิตใจดีคนหนึ่ง

ภายในร้านน้ำชาแห่งนี้มีโต๊ะยาวสี่เหลี่ยมผืนผ้า สี่เหลี่ยมจัตุรัส มีม้านั่งยาว ม้านั่งเดี่ยวสำหรับนั่งดื่มชา และยังมีป้ายติดห้ามพูดเรื่องการเมืองภายในร้าน แต่ก็ยังมีคนพูดถึงเรื่องการเมือง เช่น บทสนทนาของฉางซื่อเหยียที่ว่า “ จักรวรรดิชิงที่ยิ่งใหญ่ท่าจะล่มแล้ว ” ด้วยเหตุนี้ไม่นานทหารก็เข้ามาจับกุมเนื่องจากพูดจาล่วงเกินจักรวรรดิ นอกจากนี้ร้านน้ำชายังเป็นสถานที่ค้ำมนุษย์ โดยมีหลิวหมาจื่อเป็นนายหน้า เช่น เสี่ยวนิวเด็กหญิงบ้านนอกที่ถูกแม่และพ่อพามาขายเนื่องจากมีหนี้สินและไม่สามารถนำเงินไปใช้คืนได้ อาชีพดังกล่าวทำให้หลิวหมาจื่อมีรายได้ที่ตีสามารถซื้อของฝรั่งแพง ๆ เช่น ยานต์ตุ๊กจากอังกฤษ เสื้อผ้า เครื่องประดับ รวมไปถึงมีผู้คนเสพติดผืนอย่างถั่งเถี่ยจู่ จึงถือได้ว่าสินค้าต่างชาติเริ่มเข้ามาในสังคมจีนแล้ว ไม่เพียงแค่ว่าสินค้าต่างชาติที่เข้ามาเท่านั้น ถ้าใครที่ทำงานให้กับต่างชาติในตอนนี้ก็จะเป็นผู้มีอำนาจ ร่ำรวย แต่ก็ยังมีลูกค้าประจำในร้านน้ำชาอย่าง ฉินจิ้งอ้อที่ยอมขายสมบัติทรัพย์สินต่าง ๆ เพื่อที่จะเปิดโรงงานขนาดใหญ่ ช่วยเหลือคนจนและแก้ปัญหาการเข้ามาของต่างชาติและมองว่าเป็นทางแก้เดียวที่จะทำให้ประเทศมั่งคั่งเข้มแข็งขึ้นได้

องค์ที่ 2 เรื่องราวเกิดขึ้นโดยห่างจากองค์แรกสิบกว่าปี ตอนนี้จักรวรรดินิยมกำลังจะล่มสลาย ทหารต่างประเทศเข้ามาบีบบทบาทยึดครองประเทศ นอกจากจะมีสงครามระหว่างประเทศแล้ว ภายในประเทศก็มีก๊กต่าง ๆ มีสงครามกลางเมืองเกิดขึ้นอยู่ตลอด ทำให้ร้านน้ำชาใหญ่ ๆ ในกรุงปักกิ่งทยอยปิดกิจการไปทีละร้าน แต่ร้านน้ำชาอยู่ไท่เป็นเพียงร้านเดียวที่ยังดำเนินกิจการอยู่ และหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ร้านเปิดกิจการต่อ จึงเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการบริหาร ตอนนี้หน้าร้านยังคงเป็นร้านน้ำชาดั้งเดิม มีชายเพียงแค่นมต่าง ๆ บะหมี่หมูสับไม่มีจำหน่ายเสียแล้ว ด้านหลังร้านเปลี่ยนเป็นหอพักของนักศึกษา จึงทำให้ครัวย้ายไปอยู่ด้านหลังเพื่อทำอาหารปิ่นโตให้นักศึกษา หวังลี่ฟาคิดว่าเวลาบ้านเมืองวุ่นวายขนาดนี้คงมีแค่นักศึกษาที่พ่อแม่มีเงินให้ใช้จ่ายค่าหอ ถ้าเป็นประชาชนคงยากเนื่องจากบ้านเมืองวุ่นวาย ทำให้การค้าขายเป็นไปได้ยากลำบาก เพียงแค่ไปตลาดซื้อของยังทำไม่ได้ นอกจากนี้บรรยากาศและเฟอร์นิเจอร์ในร้านน้ำชาก็เปลี่ยนไป มีโต๊ะเล็ก ๆ เก้าอี้เปลี่ยนเป็นเก้าอี้หวาย มีผ้าปูโต๊ะ รวมถึงการตกแต่งร้านที่ทันสมัยกว่าเดิมไม่มีการตกแต่งด้วยรูปภาพเทพเจ้าแล้ว ได้ถูกเปลี่ยนเป็นโปสเตอร์ภาพโฆษณาบุหรี่ปริ้ง รูปสาว ๆ แต่งตัวทันสมัยแทน แต่ป้ายห้ามพูดการเมืองเป็นสิ่งเดียวที่ยังมีเหมือนเดิม และตัวอักษรยังมีขนาดใหญ่ขึ้น กล่าวได้ว่า หวังลี่ฟาเป็นผู้ที่มีความคิดเปลี่ยนไปตามเวลาจึงทำให้ยังสามารถรักษาร้านน้ำชาไว้ได้ และพัฒนาได้ดีขึ้นกว่าเดิม หวังซุเฟินเกล้ามวยผมท่าย่อยตามแฟชั่นนิยมแต่หลี่ซันที่เป็นลูกจ้างประจำร้านยังไว้ผมหางเปียตามแบบราชวงศ์ชิงอยู่ เพราะเขาคิดว่าอาจจะมีการปรับเปลี่ยนปฏิรูปแบบเดิมอีกครั้ง แต่สิ่งที่เขาคิดไม่มีทางเป็นไปได้เพราะตอนนี้ประเทศจีนเปลี่ยนเป็นระบอบสาธารณรัฐแล้ว จึงต้องทันสมัยด้วยการปรับการแต่งตัวใหม่เพื่อต้อนรับลูกค้า เหตุการณ์ในช่วงนี้ประเทศอำนาจเข้ามาบีบบทบาทมากขึ้นเห็นได้จาก

ถึงเสียอยู่ที่เลิกสูปิ่นแล้ว แต่แท้จริงแล้วเขาสูปิ่นเฮโรอีนของประเทศญี่ปุ่นและบุหรี่ยี่ห้อฮั่วต้าเหมินของอังกฤษ และนอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่รัฐมาขูดรีดเงินจากประชาชน

องค์ที่ 3 หลังจากทีประชาชนชาวจีนได้รับชัยชนะในสงครามต่อต้านญี่ปุ่น เป็นช่วงเวลาที่สายลับก็กมิตตั้งกับทหารอเมริกันใช้อำนาจระรานประชาชนในปักกิ่ง ในองค์ที่ 3 นี้ร้านน้ำชายูไท่ไม่สวยงามเหมือนกับองค์ที่ 2 แก้อั่วหายหายไป กลายเป็นมันั่งเตี้ยและมันั่งยาว ทุก ๆ อย่างในบ้านรวมถึงตัวบ้านล้วนดูทรุดโทรม หวังเสี่ยวฮั่วหลานหวังลีฟาอยากกินบะหมี่หมูสับแต่ไม่ทราบว่าจะไปหาแบ่งได้จากที่ใดและถึงแม้จะมีแบ่งก็ไม่มีเงินซื้อ แม้แต่เงินจ่ายค่าไฟที่บ้านก็ยังมี ด้านหลังของร้านกลายเป็นโกดังเก็บสินค้าของต่างชาติ แต่ยังมีบางสิ่งเหมือนเดิมคือป้าย “ห้ามพูดเรื่องการเมือง” ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นและจำนวนป้ายก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน รวมทั้งมีป้ายใหม่ที่เขียนเพิ่มขึ้นมา “จ่ายค่าน้ำชาล่วงหน้า ” เนื่องจากใบชาที่ถ่านหินมีราคาที่ไม่คงที่ บางทีในขณะที่ลูกค้านั่งดื่มชาอยู่ใบชาก็มีราคาเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงควรจ่ายค่าชาก่อน แต่การทำแบบนี้ทำให้ลูกค้าไม่พอใจไม่มีทีใดเก็บเงินก่อนกิน แต่หวังลีฟาก็ยังคงหาวิธีการเพื่อให้ร้านยังเปิดบริการต่อไป จึงจ้างตึงเป่า สาวเสิร์ฟมาบริการลูกค้า นอกจากนี้ยังจ้างคนมาเล่านิทานแต่ก็ไม่เป็นผล สถานการณ์การเมืองในขณะนั้นเลวร้ายมาก ผู้มีอำนาจทางการเมืองสั่งหวังต้าชวนให้ทำร้ายนักศึกษาที่ต่อต้านทางการเมืองเพื่อแลกกับเงินและไม่สนว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ยิ่งไปกว่านั้นตอนนี้สั่งทำร้ายอาจารย์เนื่องจากอาจารย์ประท้วงหยุดงานเพราะได้รับเงินเดือนน้อย จึงทำให้หวังเสี่ยวฮั่วไม่ได้ไปโรงเรียน ในตอนนี้สถานการณ์กลับเลวร้ายกว่าเดิม โรงงานของฉินจิ้งอี้ก็ถูกรื้อ ในตอนแรกต้องการจะสร้างโรงงานเพื่อมาสู้ชาติ ช่วยเหลือประชาชน แต่ท้ายที่สุดกลับโดนยึดโรงงานไปหมด รวมไปถึงโกดังที่เคยซื้อต่อจากหอพักก็โดนยึด สินค้าถูกขโมย รวมไปถึงหวังลีฟาที่พยายามปรับปรุงร้านให้เข้ากับสถานการณ์ก็ยังไม่เป็นผล จึงทำให้ร้านน้ำชาโบราณยูไท่เปิดกิจการมา 60 กว่าปี มีชื่อเสียงในกรุงปักกิ่งถูกเจ้าหน้าที่รัฐยึดและได้เปลี่ยนแปลงด้านหลังร้านจากที่เคยเป็นโกดังมาก่อนก็ควรซ่อมแซมและตรงกลางร้านควรเป็นเวทีเต้นรำ มุมด้านข้างของร้านเป็นห้องนอนให้ผู้นำอย่างผู้อำนวยการเสิ่นได้มาพักผ่อน เต้นรำ เล่นไพ่ ตีหมาแพ่ ได้อย่างอิสระและสะดวก ตึงเป่ามีความคิดว่าถ้าแกหวังลีฟาอาศัยอยู่ที่นี้มานานควรให้เขาคอยเฝ้าประตูเพราะทุกคนล้วนรู้จักเขา เขาเปรียบเหมือนเป็นเครื่องหมายการค้าของที่นี่ทุกคนเห็นด้วยและกำลังตามหาหวังลีฟาแต่กลับพบว่าหวังลีฟาผูกคอตายไปเสียแล้ว

3. ทักษะของผู้เขียนที่ปรากฏในวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง “ ร้านน้ำชาบทะเลครพุด3 องค์ ”

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะแสดงผลการวิเคราะห์ทักษะของผู้เขียนที่มีต่อวรรณกรรมแปลจีนเรื่องร้านน้ำชาบทะเลครพุด 3 องค์ โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์แต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการเมือง

3.1.1 ระบอบอำนาจทางการเมือง

ในการเปิดเรื่องขององค์ทั้ง 3 ผู้เขียนจะกล่าวถึง ป้ายกระดาษที่เขียนว่า “ ห้ามพูดเรื่องการเมือง ” ในแต่ละองค์ก็จะเพิ่มจำนวนป้ายและตัวอักษรที่ใหญ่ขึ้น กล่าวคือ ผู้เขียนต้องการจะบอกว่าการเมืองไม่สามารถพูดในที่สาธารณะ เนื่องจากร้านน้ำชาเป็นที่พบปะกันของประชาชน อันจะนำมาซึ่งปัญหาให้กับตัวเอง ดังข้อความที่ว่า

“ ถ้าคุณไม่พูด เราจะจับคุณไปด้วย เขาพูดว่า จักรวรรดิซึ่งที่ยิ่งใหญ่จะล่มแล้ว เขาก็ต้องเป็นพวกเดียวกับถ่านซี้ดง คุณจะคิดขัดขึ้นอีกหรือ ผมนะมี กฎหมายพกพามาด้วย ” (หยิบเอาโซ่เหล็กที่คาดเอวไว้ออกมา)

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องค์, 2558 : 36)

“ หวังลีฟา : ลูกค้าทุกท่านครับ เราไม่ควรจะพูดเรื่องการเมืองนะครับ (ทุกคนเงยบลง แล้วต่างหันไปคุยกันเรื่องอื่น) ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องค์, 2558 : 34)

จากข้อความดังกล่าวผู้เขียนแสดงให้เห็นถึงทัศนคติทางการเมืองว่าประชาชนไม่มีสิทธิทางการเมือง หากมีผู้ใดฝ่าฝืนเจ้าหน้าที่รัฐจะเข้ามาจับกุมต้องจำคุก เนื่องจากพูดจาเสียหายแก่จักรพรรดิ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดเนื่องจากในสมัยนี้ปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ กล่าวคือระบอบการปกครองที่มีกษัตริย์เป็นผู้ปกครองและมีสิทธิ์ขาดในการบริหารประเทศ ในระบอบการปกครองนี้ กษัตริย์ก็คือกฎหมาย ที่มาของกฎหมายทั้งปวงอยู่ที่กษัตริย์ คำสั่ง ความต้องการต่าง ๆ ล้วนมีผลเป็นกฎหมาย กษัตริย์มีอำนาจในการปกครองแผ่นดินและพลเมืองโดยอิสระ โดยไม่มีกฎหมายหรือองค์กรตามกฎหมายใด ๆ จะห้ามปรามได้ แสดงให้เห็นถึงประชาชนที่ไม่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นเรื่องการเมือง แสดงถึงความเลื่อมล้ำด้านสิทธิและโอกาสในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

3.1.2 ความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม

เป็นอีกหนึ่งด้านที่ผู้เขียนเรื่องนี้ต้องการสะท้อนให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันในสังคม เป็นผลมาจากความเลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและความเลื่อมล้ำทางการเมืองและการปกครองที่มีทั้งผู้มีอำนาจในการปกครองและผู้อยู่ภายใต้อำนาจการปกครอง ดังข้อความที่ว่า

“ ถ้าเงินเดือนพวกเราที่ได้จากภาษีที่นาถุภณายมัมไปมาก พวกเราก็อยู่ลำบากเหมือนกันนะ แต่ได้บ้างก็ยิ่งดีกว่าไม่ได้อะไรเลยนะ อยู่อย่างลำบาก น่าอับอายแค่ไหน ก็ยิ่งดีกว่าตายไปเลยนะ ถ้าต้องให้ฉันไปหาเงินเองเห็นท่าจะอยู่ไม่ได้ ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 34)

“ ทหาร : ไอ้ท่า กระต๊อบมันให้อ่วมเลย

ตำรวจ : เร็วเข้าเพิ่มเงินให้เข้าอีกหน่อยเร็ว

หวังลีฟา : (ล้วงกระเป๋าตัวเอง) ท่านผู้หมวดครับ ผมมีแค่นี้เอง ไม่มีแม้แต่เก้ เดียวแล้ว สาบานได้เลย ถ้ามีให้คุณเผาบ้านผมได้เลย (ส่งเงินธนบัตรให้อีก) ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 48)

“ เสี่ยวเออร์เตอจี้อ : พรรคก๊กมินตั้งประจำกรุงปักกิ่งส่งให้ผมไปที่สถาบันกฎหมายและการเมือง ผมไม่เคยมีงานที่ทุจริตอย่างนี้เลย ดีมากจริง ๆ สาแก่ใจดีกว่าที่เทียนเฉียว (เขตคนจน) ตั้งเยอะตึกนักศึกษาคนหนึ่งได้ครึ่งเหรียญเมื่อวานนี้ผมตีไปก็คนนะ 6 คน ใน 6 คนนั้นมีนักศึกษาหญิง 2 คน ต่อยหลายทีจนมันล้ม เขียมจริง ๆ สะใจจริง ๆ พี่ต้าชวนลองจับแขนผมซิ (ยื่นแขนออกมา) แข็งเหมือนคอนกรีตเสริมเหล็กเลย ใช้ต่อยนักศึกษาชายหญิงพี่ว่าดีไหม ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 95)

“ หวังลีฟา : เสี่ยวฮัวทำไมโรงเรียนเลิกเร็วนักล่ะ

หวังเสี่ยวฮัว : ครูประท้วงหยุดงานค่ะ

หุยโฮ่วใจ : เสี่ยวฮัว ครูก็ไม่อยากให้พวกหนูเสียการเรียน แต่ครูได้เงินเดือนไม่พอกิน จะไปสอนหนังสือได้อย่างไร ที่บ้านครู ก็มีลูกไปสอนลูกคนอื่นแต่ปล่อยให้ลูกตัวเองหิวโหย ไม่ยุติธรรม เลยใช้ไหมเด็กดี อย่างกังวลเลยนะ ครูดื่มน้ำชาแล้วจะไปประชุม กัน อาจคิดวิธีการอะไรขึ้นมาได้ ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 99)

จากข้อความดังกล่าวผู้เขียนได้แสดงให้เห็นถึงผู้มีอำนาจที่เอาเปรียบประชาชน ไม่มีความเท่าเทียมกันในสังคม โดยสาเหตุที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ครั้งนี้ มาจากการเปลี่ยนระบอบการปกครองจาก สมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบสาธารณรัฐ ราชวงศ์ซึ่งมีความเสื่อมโทรมจนกระทั่งต้องสิ้นอำนาจไปในที่สุดนั้น นอกจากปัญหาภายในของประเทศจีนแล้ว ยังมีปัญหาจากภายนอกอันเกิดจากการที่ ประเทศตะวันตกเข้าไปแทรกแซงด้วยกำลังอาวุธอันทันสมัย จึงทำให้สภาพสังคมจีนเสื่อมโทรม ราษฎรส่วนมากตกอยู่ในสภาพยากจน ชาวไร่ชาวนาถูกขูดรีดภาษีอย่างหนัก ถูกเอารัดเอาเปรียบจาก เจ้าของที่ดิน ชาวต่างชาติเข้ามากอบโกยผลประโยชน์ แผ่นดินจีนถูกคุกคามจากต่างชาติ โดยเฉพาะ ชาตินิยมอำนาจตะวันตก และ ญี่ปุ่น จีนได้ทำสงครามต่อต้านการรุกรานของกองกำลังต่างชาติเป็น ฝ่ายแพ้ม้าโดยตลอด ซึ่งในบทละครเล่าเรื่องผ่านเหตุการณ์สงครามกลางเมืองที่มีตัวละครผู้มีอำนาจมา แทรกแซงกดขี่ข่มเหง ขูดรีดเงินจากประชาชน ถ้าไม่ทำตามที่ต้องการจะถูกทำร้าย แม้แต่เจ้าหน้าที่ ข้าราชการชั้นผู้น้อยก็ได้รับผลกระทบจากการเก็บภาษีและลดเงินเดือนเกิดความไม่พอใจจึงออกมา ประท้วงและผู้เขียนยังสร้างตัวละคร “ เสี่ยวเอ๋อร์เต๋อจื่อ ” ขึ้นมาให้ผู้อ่านได้รับรู้ว่า “ เงิน ” กลายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นมนุษย์ ต้องทำร้ายร่างกายเพื่อนมนุษย์ ด้วยกันเพื่อแลกเงินทองให้ตัวเองมีความสุข เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงถึงความเห็นแก่ตัวของคนใน สังคมสมัยนั้น

3.1.3 การแทรกแซงของต่างชาติ

ประเทศมหาอำนาจทางตะวันตกเข้ามาแทรกแซงประเทศจีนจากการชนะสงครามฝิ่น เป็นผล ให้จีนต้องยอมเสียดินแดนและชำระค่าฝิ่นกับค่าปฏิสังขรณ์เป็นจำนวนสูง รวมทั้งขูดรีดภาษีจาก ประชาชน ประชาชนอดอยาก สังคมเริ่มวุ่นวาย ดังข้อความที่ว่า

“ ฉินจิ้งอี่ : รือไปแล้ว เป็นเลือดเนื้อ สติปัญญา กำลัง และความพยายาม
ของผมา 40 ปีแล้ว รือหมดแล้ว ไม่มีใครรู้หรือ มีแต่คุณเ้าแก่หวังที่รู้ ตั้งแต่
ผมาอายุ 20 กว่าๆ ผมาคิดจะทำอุตสาหกรรมเพื่อกู้ชาติให้พ้นภัยมาถึงทุกวันนี้...
พวกมันยึดโรงงานของผมาไป เอาละ ผมาเป็นคนตัวเล็กตัวน้อย ผมาต่อสู้มันไม่ไหว
ถ้ายึดไปแล้วทำให้ดี ๆ ก็เอาเถอะ นั่นก็เป็นการช่วยชาติ ช่วยประชาชนให้มั่งคั่ง
สุดท้ายก็คือมันรือโรงงานแล้วขายเครื่องจักรเป็นเศษเหล็กเป็นเศษทองแดง มีที่
ไหนในโลกนี้บ้างที่จะเจอรัฐบาลแบบนี้ ผมาอยากจะถามคุณ ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 108)

“ หวังลี่ฟา : ใครครับ ไอ้ชาติชั่วตัวไหน

ชุยจิวเฟิง : พวกฝรั่ง

หวังลี่ฟา : ฝรั่งหรือครับ ผมาไม่เข้าใจ

ชุยจิวเฟิง : คุณจะค่อยๆเข้าไปเองแหละ สักวันหนึ่งทั้งคุณและผมาจะต้อง
สิ้นชาติ ตกเป็นทาสเขา ผมาเคยร่วมปฏิวัติมาก่อน แน่นอนผมาไม่ได้พูดชุยๆ

หวังลี่ฟา : ทำไมคุณไม่คิดหาวิธีใช้พลังปกป้องพวกเราคนจีนไม่ให้สิ้นชาติตก
เป็นทาสคนอื่นเขา

ชุยจิวเฟิง : ตอนที่ผมายังหนุ่ม การช่วยชาติเป็นภารกิจของผมา ผมาเคยคิด

อย่างนั้นจริงๆ เวลานี้ผมารู้แจ้งเห็นจริงแล้วว่า ประเทศจีนต้องสิ้นชาติแน่ๆ ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 67-68)

จากข้อความดังกล่าวผู้เขียนมองว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนไม่มีที่ทำมาหากิน เพราะ
หลังจากที่ชาติตะวันตกได้ขยายอิทธิพลเข้ามาในจีน เหตุการณ์สงครามฝิ่นการทำสนธิสัญญา
เสียเปรียบให้กับชาติตะวันตกหลายครั้งก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมจีน คือการขยายตัวของระบบทุน
นิยมในจีนและปัญหาหลังสงครามฝิ่นที่ได้ส่งผลกระทบต่อสังคมจีนมาก ข้าราชการมีการฉ้อราษฎร์บัง
หลวงมากขึ้น และต่างก็กอบโกยผลประโยชน์จากระบบทุนนิยมให้กับตนเองอีกด้วย นอกจากนี้
เจ้าของที่ดินก็พยายามขึ้นค่าเช่าที่ดิน พ่อค้าที่มั่งคั่งและนายทุนก็เก็บดอกเบียเป็นรายวันและสูงขึ้น
ด้วย ส่วนชาวนาก็ต้องสูญเสียที่ดินแปลงเล็ก ๆ ของตนให้แก่พวกนายทุน ขณะที่กรรมสิทธิ์ในที่ดินตก
อยู่ในความครอบครองของคนส่วนน้อยเท่านั้นพื้นที่ทำกินได้ถูกต่างชาติเข้ามายึดครอง จึงทำให้

ต่างชาติมีอิทธิพลเข้ามาแทรกแซงทางการเมืองและเศรษฐกิจส่งผลให้ประชาชนเจ้าของประเทศเดือดร้อน ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม รัฐบาลที่เป็นเจ้าของประเทศก็ไม่สามารถช่วยเหลือหรือดูแลประชาชนได้เพราะอำนาจทั้งหมดขึ้นอยู่กับต่างชาติ

3.2 ด้านสังคมและวัฒนธรรม

3.2.1 ความสัมพันธ์ของร้านน้ำชาต่อชาวจีน

ชาเป็นวัฒนธรรมพิเศษอย่างหนึ่งของจีน ผู้คนยึดถือการต้มน้ำชาและการดื่มชาเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน ท้องถิ่นต่าง ๆ ของจีนมีโรงน้ำชาหรือร้านน้ำชามากมาย โดยเฉพาะในกรุงปักกิ่งก็มีร้านน้ำชามากมายที่ผู้คนสามารถดื่มชา กินอาหารพื้นเมืองและชมการแสดงต่าง ๆ เป็นวิธีพักผ่อนที่สบายวิธีหนึ่ง ซึ่งเหลาเสอเคยให้คำตอบของการเขียนวรรณกรรม เรื่อง ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์ ไว้ดังนี้

“ ร้านน้ำชาเป็นที่สำหรับพบปะกันระหว่าง 3 ศาสนาและ 9 สำนักคิด สามารถรวมคนทุกหมู่เหล่าไว้ด้วยกัน ร้านน้ำชาขนาดใหญ่ตั้งสังคมเล็กเล็กสังคมหนึ่ง แม้บทละครพูดเรื่องนี้จะมิแค่ 3 องก์ แต่เนื้อหาที่เขียนแสดงถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วง 50 ปี ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 167)

จากข้อความดังกล่าวผู้เขียนสะท้อนให้เห็นถึงสาระสำคัญของวัฒนธรรมร้านน้ำชาที่เป็นแหล่งกำเนิดวัฒนธรรมจีน เช่น การแสดงจิว การเล่นนิทาน การสนทนาแบบการเล่นตลก เป็นต้น บางคนสามารถใช้เวลาอยู่ที่ร้านน้ำชาได้ทั้งวัน ดังนั้นจากการพูดคุยพบปะกันที่ร้านน้ำชาจึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมายในสังคมจีน เช่นการรับเอาวัฒนธรรมบางอย่างจากชาติตะวันตกเข้ามาหรือแม้แต่ความคิดเกี่ยวกับการปกครองในระบบคอมมิวนิสต์และความคิดปฏิวัติที่มีผลสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ผู้เขียนจึงเลือกร้านน้ำชามาถ่ายทอดวิถีชีวิตชาวจีนและสภาพบ้านเมืองทำให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองและความเสื่อมโทรมของสังคมในเวลานั้น ซึ่งชาและร้านน้ำชามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของคนจีน วัฒนธรรมร้านน้ำชาเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของประเทศจีนที่สืบทอดมาเป็นเวลานาน ร้านน้ำชาเป็นที่พบปะสังสรรค์สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของคน ไม่ว่าจะแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีก็สามารถมาใช้บริการ

3.2.2 ชีวิตความเป็นอยู่

สถานการณ์ของประชนจีนในขณะนั้นมีสภาพกึ่งเมืองขึ้น รัฐบาลจีนเริ่มไ้ประสิทธิภาพความเป็นอยู่ของประชาชนเลวร้ายมากขึ้น มีการแทรกแซงอำนาจของต่างชาติในระบอบการเมืองและในประเทศจีนก็มีสงครามกลางเมืองมีการแบ่งฝายภายในประเทศทำให้สังคมเกิดความวุ่นวายดังข้อความที่ว่า

“ หวังลี่ฟา : ฉินเอ้อร์เหยีย ฉางซื่อเหยีย ผมกับพวกคุณไม่เหมือนกัน เอ้อร์เหยีย คุณรวย มีกิจการที่ดี มีความคิดก้าวหน้าทะเยอทะยาน แต่ต้นไม้ใหญ่ก็ยอมปะทะกับลมที่พัดจนโค่นต้นไม้ได้ ซื่อเหยียทั้งชีวิตคุณเป็นคนเข้มแข็ง ไม่ยอมแพ้กัลาทำ กัลาบีบคั้นขบ ช่วยคนที่ถูกรังแกไม่ได้รับความยุติธรรม ส่วนผมนะหรือเป็นพลเมืองที่ว่างนอนสอ่ง่ายอย่างน่าสมเพชมาตลอดชาติ พบใครเจอใครผมต้องเคารพนบนอบโค้งไหว้ ผมหวังเพียงว่าลูก ๆ จะมีอนาคตที่ดี มีเสื้อผ้าใส่ ไม่ต้องหนาว มีอาหารกิน ไม่ต้องหิว ไม่มีโรคไม่มีเภทภัย แต่พอไ้ยุ่นมา ลูกชายผมคนที่สองต้องหนีไป เมียผมคิดถึงเจ้าสองจนตรอมใจตายไป ลำบากลำบากแทบตายกว่าไ้ยุ่นจะแพ้วพอไ้ยุ่นออกไป น่าจะหายใจโล่งหน่อย แต่ใครจะรู้ล่ะว่า (แค้นหัวเราะ) ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 109-110)

“ ผู้อำนวยการเส้น : ดี ไปตามเขามาซิ
 เสี่ยวหลิวหมาจื่อ : ได้ครับ (วิ่งออกไปทางด้านหลัง) เอ้า
 แก่หวังครับ เอ้าแก่อาวุโสครับ เพื่อนเก่าของพ่อผม ท่านผู้มี
 อาวุโส (เข้าไปสั้ครู่แล้วออกมา ขอรายงานท่าน
 ผู้อำนวยการ เขาผูกคอตายแล้ว ตายไปแล้วครับ ไม่รู้ทำไม
 ผู้อำนวยการเส้น : ดี ดี ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 114)

จากข้อความดังกล่าวผู้เขียนแสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมที่เสื่อมโทรมอย่างหนักของจีน การเกิดสงครามกับต่างชาติและยุติลงด้วยความพ่ายแพ้ของจีน ทำให้จีนต้องทำสนธิสัญญาเสียเปรียบกับต่างชาติมาโดยตลอด ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของจีนอย่างรุนแรง และการที่คนจีนถูกเอารัดเอาเปรียบจากชาวต่างชาติ ทำให้คนจีนต้องสูญเสียเกียรติภูมิของตนเองด้วยความรู้สึกที่เจ็บปวด อีกทั้งผลประโยชน์ของชาวจีนก็ถูกบีบบังคับให้ตกเป็นของชาวต่างชาติและความ

ยากจนก็ได้แผ่กระจายไปทั่วดินแดนจีน เพราะตกเป็นเบี้ยล่างของต่างชาติมาโดยตลอด ส่วนสภาพสังคมนั้นผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่กับผู้มีอำนาจชนชั้นปกครอง ทำให้ประชาชนเกิดความหมดหวังในชีวิต บางคนไม่สามารถทนอยู่กับสถานการณ์ได้จึงเลือกหนทางแห่งความตายเป็นทางออก เหตุการณ์ในครั้งนี้แสดงออกถึงความเป็นอยู่ของประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนจากความไม่สงบทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดนกดขี่ข่มเหงไม่ได้รับความยุติธรรม ถึงแม้จะปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์บ้านเมืองแต่ก็ไม่เป็นผล

3.3 ด้านเศรษฐกิจ

3.3.1 ปัญหาความยากจน

เนื่องจากการเข้ามาของต่างชาติทำให้ต้องส่งค่าปฏิกรรมสงคราม มีการขูดรีดภาษีประชาชน การคลังขาดแคลน ประชาชนอดอยาก รายได้ไม่พอกับรายจ่ายทำให้มีการกู้เงิน ยืมเงินเกิดขึ้นแต่ก็ไม่สามารถชำระได้ตามกำหนดจึงต้องค้าลูกตัวเอง ดังข้อความที่ว่า

“ หลิวหม่าจื่อ : ไม่ว่ามึงจะขายมันให้ใคร มึงก็ทำผิดต่อลูกสาวมึง อยู่ดีทะเลาะ ไอ้จิ้งเอ๋ย คิดดูซิ พ่อเด็กนั่นแต่งงานไปแล้วก็จะมีของดี ๆ กิน มีเสื้อผ้าแพรพรรณชั้นเลิศ นี่ไม่ใช่โชคดียหรือบอกมากำเดียวจะเอาหรือไม่เอา ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 25)

“ คังลิว : ลูกชุ่นจื่อ พ่อมันไม่ใช่คน เป็นสัตว์เดรัจฉาน แต่จะให้พ่อทำอะไรละ ถ้าหากที่ที่ลูกอยู่จะมีคนเลี้ยงดูไม่ได้ ลูกก็จะอดตาย ถ้าพ่อหาเงินมาสัก 2-3 ตำลึงไม่ได้ ไอ้เจ้าของที่ดินมันก็จะเอาพ่อตาย ชุ่นจื่อเอ๋ย ทำใจรับชะตากรรมเถอะ เห็นใจพ่อหน่อยเถอะ ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 38)

จากข้อความดังกล่าวผู้เขียนสะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจีนที่ประกอบด้วย

- 1) ระบบที่ดิน จีนเป็นประเทศกสิกรรมและมีจำนวนประชากรเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การจัดสรรที่ดินให้กับชาวนาให้มีที่ดินสำหรับเพาะปลูก จึงเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลจีนในยุคต่าง ๆ มาโดยตลอดแต่ผู้นำของจีนแทบทุกสมัยก็ประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่ดิน ที่ดินของคนยากจนจึงตกอยู่ในความครอบครองของพวกขุนนางซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน และบรรดาขุนนางเจ้าของที่ดินเหล่านี้ก็หลีกเลี่ยงการเสียภาษีที่ดินได้อย่างสะดวก ดังนั้นการเสียภาษีที่ดินจึงตกเป็นภาระของคนจนอย่าง

หลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกทั้งชาวนาผู้ยากไร้อีกจำนวนมากยังไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ขณะเดียวกัน ที่ดินที่มีอยู่ก็ไม่ค่อยจะมีคุณภาพดีพอที่จะทำการเพาะปลูกให้ได้ผลดีด้วย 2) ระบบภาษี ระบบภาษีของจีนที่สำคัญคือภาษีที่ดิน และภาษีที่เรียกเก็บจากราชกรที่มีได้ถูกเกณฑ์แรงงาน ภาระการเสียภาษีส่วนใหญ่ตกอยู่กับชาวนาผู้ยากจน ส่วนเจ้าของที่ดินซึ่งเป็นเจ้าขุนมูลนายมักจะหลบเลี่ยงไม่ยอมเสียภาษี ถึงแม้ว่าจะมีความพยายามที่จะปฏิรูประบบการจัดเก็บภาษีเพื่อให้เกิดความยุติธรรมแต่ผลประโยชน์ก็ยังคงตกอยู่กับเจ้าของที่ดินและผู้รับภาระก็คือชาวนาผู้ยากจน 3) การผูกขาดสินค้าของรัฐบาลจีน สินค้าสำคัญๆ ที่รัฐบาลจีนจะดำเนินการผูกขาดเสียเองเพื่อประโยชน์ทางการค้า คือ เกลือ เหล็ก สุรา และใบชา ซึ่งรัฐบาลจีนได้ผูกขาดมาทุกยุคทุกสมัย เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ไม่ดีของจีนประชาชนยากจน อดยากจึงต้องกู้หนี้ยืมสิน ไม่มีเงินมาจ่ายหนี้ถึงกับขายลูกในไส้มาใช้จ่ายในครอบครัวหรือใช้ตัวลูกสาวหักหนี้ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจจนรวยสามารถใช้ชีวิตใช้เงินได้อย่างสุขสบายแต่คนจนต้องหาทางเพื่อให้ตนเองมีชีวิตรอดจากภาวะเศรษฐกิจแบบนี้

จากการศึกษาทัศนะของผู้เขียนที่มีต่อวรรณกรรมแปลจีนเรื่องนี้ สามารถสรุปได้ความว่า ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวผ่านร้านน้ำชาโดยเป็นเหมือนศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนของประชาชนทำให้เห็นความเจริญรุ่งเรืองและความเสื่อมโทรมของสังคมในสมัยนั้น โดยทัศนะทางการเมืองที่ผู้เขียนมีต่อวรรณกรรมเรื่องนี้ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการกระทำของรัฐบาลที่อำนาจทั้งหมดขึ้นอยู่กับต่างชาติ ไม่มีความเท่าเทียมกันทางสังคม ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจถูกกดขี่ข่มเหง ไม่มีสิทธิทุกการกระทำ เพราะสิทธิทุกอย่างขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจเพียงผู้เดียวเท่านั้น ส่วนทัศนะด้านสังคมและวัฒนธรรมที่ผู้เขียนมีต่อวรรณกรรมเรื่องนี้มีการแสดงวัฒนธรรมที่เด่นชัดคือร้านน้ำชาที่นำมาเป็นสถานที่สำคัญของเรื่องและการใช้ชีวิตของประชาชนในขณะเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในประเทศว่าชีวิตความเป็นอยู่มีความลำบากประชาชนทุกข์ร้อนไปทั่วทุกหนแห่ง และทัศนะด้านเศรษฐกิจที่ผู้เขียนมีต่อวรรณกรรมเรื่องนี้ว่าเศรษฐกิจเลวร้ายอย่างมาก เกิดปัญหาความยากจนของประชาชนผู้ไม่มีอำนาจไม่มีสิทธิใด ๆ แม้แต่สิทธิความเป็นมนุษย์ที่พ่อแม่ต้องค้าลูกตนเองเพื่อแลกกับเงิน

4. คุณค่าด้านเนื้อหาที่ผู้เขียนมีต่อวรรณกรรมแปลจีนเรื่อง “ร้านน้ำชาบทะเลศรพุด3 องค์”

นอกจากที่ผู้วิจัยจะแสดงผลการวิเคราะห์ทัศนะของผู้เขียนที่มีต่อวรรณกรรมแปลจีนเรื่องร้านน้ำชาบทะเลศรพุด 3 องค์แล้ว ผู้วิจัยยังจะแสดงผลการวิเคราะห์คุณค่าด้านเนื้อหาโดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์แต่ละด้าน ดังนี้

4.1 คุณค่าด้านเนื้อหา

4.1.1 คุณค่าด้านประวัติศาสตร์

บทละครพูด ร้านน้ำชา 3 องค์ มีเนื้อหาการเปลี่ยนแปลงในสังคมจีน จากสังคมจารีตสู่สังคมปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ในรูปแบบของวรรณกรรม ที่ทำให้เข้าใจความรู้สึกของประชาชนหลายระดับที่ไม่มีบันทึกลงในประวัติศาสตร์ทั่วไป ดังข้อความที่ว่า

“ ตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา กลุ่มประเทศจักรวรรดินิยมแผ่ขยายอำนาจเข้ามาในประเทศจีนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งสินค้าต่างชาติก็หลั่งไหลเข้ามาท่วมท้นตลาดในจีน สินค้าฝิ่นยาเสพติดที่บั่นทอนสังคมก็ถูกนำเข้ามามากมาย ชาวนายากจนหมดเนื้อหมดตัวถึงกับต้องขายลูกในไส้ ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องค์, 2558 : 117)

จากข้อความดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การค้าฝิ่นเป็นเรื่องถูกกฎหมาย เนื่องจากผลของสนธิสัญญาอานกิง โดยถือว่าเป็นยารักษาโรคและสามารถทำได้โดยเสรี ทำให้สังคมจีนอยู่ในสภาพอ่อนแอประชาชนของจีนจำนวนมากติดยาเสพติด นอกจากนี้สินค้านี้ยังราคาถูกที่ผลิตจากเครื่องจักรในโรงงานอุตสาหกรรมจากยุโรปหลั่งไหลเข้าไปในประเทศจีนส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศก่อให้เกิดปัญหาคนว่างงานและปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างมาก

4.2 คุณค่าด้านวัฒนธรรม

4.2.1 วิถีชีวิตชาวจีน

ร้านน้ำชามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับวิถีชีวิต ชาวจีนเป็นแหล่งรวมตัวของผู้คนทุกอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวไปจนถึงนักปรัชญาและนักพรตคนทุกชนชั้นแวะเวียนกันมาใช้บริการร้านน้ำชาหรือโรงเตี๊ยม ในการพักผ่อนและรับประทานอาหาร บางคนพឹคดื่มน้ำชาเพียงถ้วยเดียว บางคนอยู่ได้เป็นวันๆ เพราะเจอคนรู้จักหรือคนสนิท มานั่งพูดคุย ถกปัญหา แลกเปลี่ยนข่าวสาร และตกลงทำธุรกิจกัน ดังข้อความที่ว่า

“ เมื่อหลาย 10 ปีมาแล้วแต่ละอำเภอจะมีร้านน้ำชาแบบนี้อย่างน้อยแห่งหนึ่ง ที่นี้ขายน้ำชา มีขนม และอาหารที่กินง่ายๆทุกวันหลังจากพานกในกรง เช่น นกฮัวเหมย นกขมิ้นไปเดินเล่นจนพอใจแล้วพวกที่ชอบเลี้ยงนกจะมานั่งที่ร้านน้ำชาฮึดแข้งฮึดขาตีมน้ำชา ฟังนกร้องเพลงแข่งกัน ยังมีอีกพวกที่มาคุยกันหรือตกลงกันเรื่องนั้นเรื่องนี้ พวกพ่อสื่อหรือนายหน้าหาคู่ก็มาที่นี่ ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องค์, 2558 : 18)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ร้านน้ำชาเป็นสถานที่สำหรับประชาชน ไม่เพียงแต่มานั่งจิบน้ำชาหรือพักผ่อนเท่านั้น แต่ยังสามารถเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมจีน ร่วมกันจัดกิจกรรมด้านสังคม จัดงานรื่นเริงส่วนตัว หรือแม้แต่การเจรจาต่อรองธุรกิจ จากการพูดคุยพบปะกันที่ร้านน้ำชา ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมายในสังคมจีน เช่นการรับเอาวัฒนธรรมบางอย่างจากชาติตะวันตก หรือแม้แต่ความคิดเกี่ยวกับการปกครองในระบบคอมมิวนิสต์

4.2.2 เครื่องแต่งกาย

การยึดปฏิบัติตามความเชื่อบรรพบุรุษของตนในตำรา “หลี่จิง” ได้เขียนไว้ว่า “ร่างกายและผมล้วนเป็นของบุพการีให้กำเนิดมา ไม่ควรไปทำลายมันเสีย เป็นการรอกตัญญูต่อบุพการี” ในสมัยก่อนชายจีนหลายคนไม่ตัดผม เพราะเชื่อว่าเป็นการกตัญญูอย่างหนึ่ง จนกระทั่งมาถึงยุคราชวงศ์ชิง ฮองเต้ชาวแมนจูต้องการให้ประชาชนชาวจีนไว้ผมทรงเดียวกันเพื่อแสดงถึงการเคารพบรรพบุรุษและกตัญญูในเวลาเดียวกัน รวมทั้งชาวแมนจูยังบังคับให้โกนผมเพื่อแสดงถึงความจงรักภักดีอีกด้วย ดังข้อความที่ว่า

“ หวังซูเฟินเกล้ามวยผมไว้ที่ท้ายทอยตามแฟชั่นสมัยนั้น แต่หลี่ซันยังไว้ผมหางเปียตามแบบราชวงศ์ชิง ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 43)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ทรงผมมีการเปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลาโดยในราชวงศ์ชิงผู้ชายต้องไว้ผมหางเปีย หลังจากราชวงศ์ชิงล่มสลายเข้าสู่สาธารณรัฐจีนทรงผมก็เปลี่ยนแปลงตามสมัยซึ่งทรงผมที่เป็นที่นิยมคือการเกล้ามวยผมไว้ที่ท้ายทอยเนื่องจากมีต่างชาติเข้ามาจึงทำให้ทรงผมและการแต่งกายเปลี่ยนแปลงไป

4.3 คุณค่าด้านปรัชญา

4.3.1 ความเป็นมนุษย์

บทละครร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องก์สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าความเป็นมนุษย์ของทุกคนว่าทุกคนมีศักดิ์ศรีเหมือนกันหมด องค์กรประกอบภายนอกที่สร้างเกียรติยศ ชื่อเสียง เงินที่มีเป็นเพียงองค์กรประกอบที่เกิดจากโอกาสเท่านั้น ท้ายสุดของชีวิตทุกคนก็ต้องคืนองค์กรประกอบทั้งหมด รวมทั้งร่างกายไว้บนแผ่นดินหมด เอาไปได้อย่างเดียวคือความดี ดังข้อความที่ว่า

“ หวังลีฟา : ปฏิรูป ผมมักไม่ลืมที่จะปฏิรูปอยู่เสมอจะไม่ยอมให้ตัวเองล้ำหลังกว่าชาวบ้าน ขายน้ำชาไม่ค่อยดี ผมเปิดหอพัก ไม่มีหอพักแล้วผมเอานักเล่นนิทานมาเสริม นักเล่นนิทานก็เรียกลูกค้าไม่ได้ ดีละผมไม่กลัวเสียหน้าหรือ คิดจะเอาสาวเล็รพมาเรียกลูกค้า คนเราต้องมีชีวิตอยู่ใช่ไหมล่ะ ผมคิดวิธีการต่าง ๆ จนหมดแล้วเพื่อให้มีชีวิตรอดอยู่ต่อไปได้ ใช่ครับ ถ้าจะเป็นต้องให้เงินติดสินบนเจ้าหน้าที่บ้างผมก็จะมอบเป็นห่อของให้ แต่ผมไม่เคยทำอะไรที่ผิดศีลและทำขัดต่อฟ้าต่อดินเลย แล้วทำไมไม่ยอมให้ผมมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกล่ะ ผมเคยไปลวงเกินใคร ไอ้พวกจักรพรรดิ ไอ้พวกจักรพรรดินี หมาตัวผู้ตัวเมียพวกนั้นมันยังอยู่ได้อย่างพุ่มเฟิย แต่ผม ไม่มีกินแม่แต่อวโถว ไม่มีเหตุผลเลย ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 110)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า หวังลีฟายพยายามปรับตัวใช้วิธีการต่างๆเพื่อให้ร้านน้ำชาเปิดกิจการต่อ แต่ผู้มีอำนาจกลับนึกถึงแต่ประโยชน์ส่วนตนและไม่นึกถึงผู้อื่นที่เป็นมนุษย์ด้วยกันว่าผู้อื่นจะเดือดร้อนเพียงใด

4.3.2 เชื่อฟังคำสั่งสอนผู้ใหญ่

การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ลูกหลานจงเชื่อฟัง เพราะเป็นเรื่องที่ถูกต้องเป็นพื้นฐานที่เด็กทุกคนถูกสอนมาตั้งแต่เด็กว่าควรทำเพราะผู้ใหญ่หวังดีและมีประสบการณ์มากกว่าเรามาก่อน ย่อมรู้มากกว่าเราและเป็นการสร้างวินัยที่ทำให้เรามีชีวิตที่มั่นคงอย่างหนึ่ง ดังข้อความที่ว่า

“ หวังต้าชวน : หนูจะต้องไม่เล่าให้ใครฟังเป็นอันขาดนะว่า คุณอาต๋าลี่ของหนูอยู่ที่นี่ ถ้าใครรู้เรื่องนี้ เราจะถูกฆ่ากันหมดครอบครัว เข้าใจไหม หวังเสี่ยวฮั่ว : หนูไม่พูดหรอก ถึงจะตีหนูจนตายหนูก็ไม่พูด ถ้ามีใครถามหนูว่าคุณอาต๋าลี่เคยกลับมาบ้างรีเปล่า หนูก็จะบอกว่าเราไม่ได้ยินข่าวจากเขาเลยตั้งแต่เขาออกไปจากที่นี่หลายปีแล้ว ”

(ร้านน้ำชา บทละครพูด3องก์, 2558 : 75)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า หวังต้าชวนผู้เป็นพ่อสั่งให้หวังเสี่ยวฮั่วเชื่อฟังคำสั่งสอนของตนเนื่องจาก คุณอาต๋าลี่ของเขาถูกตามไล่ล่าจากทหารทำให้ต้องหนีไปถ้ามีใครรู้เรื่องของต๋าลี่อาจทำให้

ถึงแก่ชีวิต ด้วยความเป็นห่วงทุกคนหวังต้าชวนจึงสั่งให้หวังเสี่ยวฮัวไม่ต้องกล่าวถึงต้าลี่เพื่อความอยู่รอดของทุกคนและหวังเสี่ยวฮัวก็เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

จากการศึกษาทัศนะของผู้เขียนที่แสดงให้เห็นคุณค่าทางด้านเนื้อหา สามารถสรุปได้ความว่า บทละครเรื่องนี้มีคุณค่าทางด้านเนื้อหาที่น่าสนใจอย่างมาก ในด้านประวัติศาสตร์สามารถรู้ได้ถึงเหตุการณ์ในอดีตจากในหนังสือประวัติศาสตร์บางส่วนที่ได้กล่าวถึงของสังคมประชาชนจีนในสมัยนี้ รวมถึงด้านสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามเวลาวัฒนธรรมดั้งเดิมค่อยๆสูญหายไป และคุณค่าด้านปรัชญาที่ผู้เขียนได้แสดงถึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์และการเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ที่มีการอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่ในอดีตแล้ว

5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทัศนะของผู้เขียนและคุณค่าด้านเนื้อหาได้ข้อสรุปว่า “ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์” ผู้เขียนไม่ได้เสนอเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์โดยตรง แต่ผู้เขียนใช้ภาพสะท้อนทางสังคมและความเป็นอยู่ของประชาชนว่าเปลี่ยนแปลงอย่างไรในการเล่าประวัติศาสตร์ โดยกำหนดให้เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นในร้านน้ำชาแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตามแม้ว่าผู้เขียนจะไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์การเมืองโดยตรง แต่ก็ได้นำเสนอปัญหาภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมในเวลานั้น ประชาชนในบทละครเรื่องนี้ได้รับความทุกข์ยาก ประเทศเกิดความวุ่นวาย ไม่สงบสุข เพราะผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครอง นอกจากนี้ยังมีคุณค่าด้านเนื้อหาที่น่าสนใจ คือ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต เครื่องแต่งกาย ด้านปรัชญา ความเป็นมนุษย์ เชื่อฟังคำสั่งสอนผู้ใหญ่ ดังนั้นกล่าวได้ว่า วรรณกรรมเรื่อง “ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์” มีความน่าสนใจในด้านทัศนะของผู้เขียนเป็นอย่างยิ่งที่สะท้อนเรื่องราวในขณะนั้นผ่านวรรณกรรม นอกจากนี้ยังมีคุณค่าด้านเนื้อหาในหลายด้านที่น่าสนใจอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทัศนะของผู้เขียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและคุณค่าด้านเนื้อหาของวรรณกรรมแปลจีนเรื่องร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์ แม้ว่าจะสามารถศึกษาและวิเคราะห์ได้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ทุกประการ แต่เนื่องจากบทละครเรื่องนี้ยังมีเนื้อหาที่น่าสนใจอีกหลายประเด็น คือ การวางโครงเรื่องและกลวิธีในการเล่าเรื่อง กับ บทบาททางการเมืองประวัติศาสตร์จีนผ่านบทละครพูด ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์

บรรณานุกรม

- กิตติพงศ์ สนธิสัมพันธ์. (2554). **จีนสมัยใหม่**. กรุงเทพมหานคร : โอเพนเวิลด์.
- เขียน ชีระวิทย์. (2517). **วิวัฒนาการการปกครองของจีน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- คาร์ริงตัน กูตรีช. (2553). **ประวัติศาสตร์จีน**. กรุงเทพมหานคร : เคล็ดไทย.
- เจตนา นาควัชระ. (2560). **การวิจารณ์กับทิวทัศน์ข้ามชาติ**. กรุงเทพมหานคร : ชมนาคร.
- ป่วย อึ้งภากรณ์. (2559). **ทัศนะทางการเมือง**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สังคีต จันทนะโพธิ. (2555). **สองผู้ยิ่งใหญ่เปิดศึกชิงแผ่นดิน**. กรุงเทพมหานคร : อนิเมทกรุ๊ป.
- เหลาเส่อ. (2558). **ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องก์**. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์.
- ไกรวุฒิ จิตตรงค์อาภรณ์. (2559). **ความเปลี่ยนแปลงของสังคมและค่านิยมของจีนศึกษา
ผ่านวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่องแม่ผมอยากกินสับปะรด**. บทความวิจัยเอเชียศึกษา
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุฑาทิพย์ ทิพย์เหรียญ. (2555). **การวิเคราะห์สภาพสังคมจีนผ่านนวนิยายแปลจีนเรื่องคนตายยาก**.
บทความวิจัย เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนัญญา พูนบำเพ็ญ. (2556). **ก๊อตมอร์นิ่งเหล่าซือ**. บทความวิจัยเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปานทิพย์ พันธุ์ทอง. (2558). **ร้านน้ำชาบทละครพูด 3 องก์ : ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร
และฉากกับสภาพสังคมจีน**. บทความวิจัยเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- วัลย์ลักษณ์ นราทอง. (2557). **ภาพสะท้อนสังคมและวัฒนธรรมจีนภายใต้การปกครองของพรรค
คอมมิวนิสต์จีนจากวรรณกรรมแปลจีนเสียงร่ำไห้กลางสายฝน**. บทความวิจัยเอเชียศึกษา
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อดิศร เลิศฤทธิ์. (2555). **สี่ปีนรกในเขมร : ภาพสะท้อนวิถีชีวิตและทรศนะของคนญี่ปุ่นในยุค
เขมรแดง**. บทความวิจัยเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ข้อมูลจากเว็บไซต์
- MGR Online. (2551). **ราชวงศ์ชิงตอนจบ**. เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม 2562.
เข้าถึงได้จาก<https://mgronline.com/china/detail/9510000089856>
- MGR Online. (2551). **สาธารณรัฐจีน**. เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม 2562.
เข้าถึงได้จาก<https://mgronline.com/china/detail/9510000112503>

Taweesak Kunuochai. (2551). การเปลี่ยนแปลงการปกครองของจีน ค.ศ. 1911 เข้าถึงเมื่อ

24 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.satit.up.ac.th/BBC07>

MGR Online. (2558). ร้านน้ำชา บทละครพูด 3 องค์กร. เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม 2562.

เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/celebonline/detail/9580000083514>

ลายน้ำ ธิม. (2558). ปู่จักรพรรดิโลกไม่ลืม (The Last Emperor). เข้าถึงเมื่อ 14 สิงหาคม 2562.

เข้าถึงได้จาก <http://luvasianseries.blogspot.com/2015/08/last-emperor.html>

จิน ซูเหนียน. (2559). เหล่า เสือ ศิลปินของประชาชน. เข้าถึงเมื่อ 2 กันยายน 2562.

เข้าถึงได้จาก <http://www.cim.chinesecio.com/hbcms/f/article/info?id=>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวนลินทิพย์ ชาวบางงาม
วัน เดือน ปี เกิด	5 กรกฎาคม 2540
สถานที่เกิด	สุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	47/66 หมู่บ้านศรีเมือง ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
ประวัติการศึกษา	
2559 - ปัจจุบัน	ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวัง สนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเลือกจีน
2556 - 2558	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี สายศิลป์ - ภาษาจีน

แบบโอนลิขสิทธิ์บทความวิจัย

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวนลินทิพย์ ชาวบางงาม
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเลือกภาษาจีน
บทความวิจัย	ทัศนะทางสังคมของเหล่าเสือที่ปรากฏในวรรณกรรม แปลจีนเรื่อง “ ร้านน้ำชาบทะเลครพุด3 องค์กร ”
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ อินทรพร
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	47/66 หมู่บ้านศรีเมือง ตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้	0922511691

ลิขสิทธิ์ของบทความวิจัยอันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวนลินทิพย์ ชาวบางงาม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....